

Cauza Catruc c. Moldovei, comunicată Guvernului de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului

Cauza Catruc c. Moldovei, comunicată Guvernului de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului

---

Asociația Promo-LEX anunță că, în data de 30 septembrie 2024, Curtea Europeană a Drepturilor Omului (CtEDO) a comunicat Guvernului Republicii Moldova cauza „[Ludmila Catruc](#) împotriva Republicii Moldova”. Acest caz vizează presupusa neîndeplinire de către autoritățile moldovenești a obligației de a efectua o investigație eficientă în legătură cu decesul accidental al fiului reclamantei.

În data de 26 iulie 2014, fiul reclamantei, în vârstă de nouă ani, s-a dus pe un teren sportiv, împreună cu fratele său, și juca fotbal cu alți băieți. Cadrul porții de fotbal, care nu

era fixat de sol, a căzut peste el, provocându-i leziuni grave la cap. Deși a fost transportat de urgență la spital, copilul a decedat după 12 zile, în data de 7 august 2014.

Ulterior, Ludmila Catruc a depus o plângere penală, iar în data de 11 august 2014 a fost deschis un dosar penal împotriva unor funcționari locali, pentru neglijență în serviciu (Articolul 329 din Codul Penal). Cu toate acestea, în data de 15 martie 2015, Procuratura Criuleni a dispus încetarea urmăririi penale, motivând că nu există persoane care pot fi trase la răspundere penală pentru decesul copilului. Argumentele au inclus faptul că porțile de fotbal sunt mobile, pentru a permite utilizarea multiplă a terenului și că nu există standarde sau obligații de fixare a acestora.

Nemulțumită de decizie, reclamanta a contestat-o, iar instanța de judecată a dispus reluarea investigației, considerând că nu au fost elucidate toate aspectele faptice și juridice ale cazului. Cu toate acestea, investigația a fost tergiversată, iar la momentul depunerii cererii la CtEDO, investigația era încă în curs.

Întrebările adresate de Curtea Europeană Guvernului Republicii Moldova

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a formulat două întrebări către Guvernul Republicii Moldova:

1. Având în vedere obligațiile pozitive ale statului privind protecția dreptului la viață (conform jurisprudenței CtEDO în cauzele Railean c. Moldovei și Nicolae Virgiliu Tănase c. României), a fost investigația penală efectuată de autoritățile naționale în acest caz conformă obligațiilor procedurale prevăzute de Articolul 2 al Convenției? În special, au asigurat căile de atac legale disponibile stabilirea faptelor și tragerea la răspundere a celor vinovați?
2. Reclamanta a avut la dispoziție un remediu intern

efectiv pentru plângerile sale în temeiul Articolului 2, așa cum este cerut de Articolul 13 al Convenției (conform jurisprudenței în cauza Scripnic c. Republicii Moldova)?

Opinia avocatului Vadim Vieru

Avocatul Vadim Vieru, reprezentant al Asociației Promo-LEX și al reclamantei în acest caz, a subliniat problema majoră a investigării ineficiente a decesului din perspectivă procedurală:

„Este inadmisibil ca, după atâția ani, să nu existe un rezultat concret al investigației privind decesul tragic al unui copil. Lipsa de diligență a autorităților în acest caz ridică serioase semne de întrebare cu privire la respectarea obligațiilor pozitive ale statului de a proteja dreptul la viață. Mai mult, faptul că nu există standarde clare pentru asigurarea securității echipamentelor sportive în spațiile publice este o deficiență gravă.”

El a adăugat că astfel de cazuri nu sunt izolate în Republica Moldova:

„Au mai existat incidente similare în care copii au fost răniți sau și-au pierdut viața din cauza infrastructurii nesigure. Este esențial ca autoritățile să ia măsuri concrete pentru a preveni astfel de tragedii. Ignorarea acestor probleme pune în pericol viața și siguranța cetățenilor, în special a celor mai vulnerabili dintre noi – copiii.”

Angajamentul Asociației Promo-LEX

Asociația Promo-LEX își exprimă profunda îngrijorare față de modul în care autoritățile au gestionat acest caz și solicită:

- efectuarea unei investigații eficiente și imparțiale pentru a stabili circumstanțele exacte ale decesului și pentru a identifica și sancționa persoanele

- responsabile;
- elaborarea și implementarea urgentă a standardelor și reglementărilor privind siguranța echipamentelor sportive și a spațiilor publice destinate copiilor și tinerilor;
- consolidarea mecanismelor legale și instituționale care să asigure respectarea obligațiilor pozitive ale statului în materie de drepturi ale omului.

Asociația Promo-LEX reafirmă angajamentul său de a monitoriza acest caz și de a oferi asistență juridică reclamantei. Considerăm că decizia Curții Europene de a comunica această cauză Guvernului Republicii Moldova este un pas important în direcția obținerii justiției și sperăm că autoritățile vor lua măsurile necesare pentru a remedia deficiențele identificate.

Pentru mai multe informații, vă rugăm să contactați:

Asociația Promo-LEX

Telefon: +373 68017507

Email: info@promolex.md

Website: www.promolex.md

**Republica Moldova ar putea fi
condamnată, în premieră, pe
cazul unui deținut în
privința căruia a fost**

Încălcat dreptul la educație

La data de 12 mai 2023, Curtea Europeană a Drepturilor Omului (CtEDO) a comunicat Guvernului un nou caz de încălcare a drepturilor omului. Este vorba despre cazul Maxim Tcaci vs. Republica Moldova. Cererea vizează neexecutarea într-un termen rezonabil a unei hotărâri judecătorești prin care autoritățile au fost dispuse să creeze condiții de acces la învățământul secundar pentru un solicitant încarcerat pe viață.

Din anul 2005, reclamantul execută pedeapsa în penitenciarul nr. 17 Rezina. Reclamantul nu finalizase studiile medii generale și această educație nu era disponibilă deținuților în închisoare. În anul 2018, el a reclamat instanței de judecată acest lucru și a obținut o decizie definitivă la 19 aprilie 2018 prin care s-a pus în sarcina autorităților să creeze condițiile necesare pentru continuarea studiilor liceale.

Au urmat mai multe încercări nereușite ale reclamantului de a obține executarea hotărârii. În anul 2019, a introdus acțiune în repararea prejudiciului cauzat prin neexecutarea hotărârii judecătorești în favoarea sa într-un termen rezonabil.

Instanțele sesizate au respins pretențiile, considerând că autoritățile și-au îndeplinit obligațiile prin informarea reclamantului despre condițiile de înscriere la liceu și susținerea examenului de bacalaureat.

Invocând articolul 6 § 1 din Convenție și articolul 2 din Protocolul nr.1, reclamantul s-a plâns în fața Înaltei Curți în privința faptului că i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, precum și dreptul la educație. În plus, reclamantul a invocat încălcarea articolului 13 din Convenție, din motiv că nu a dispus nici de un remediu efectiv prin care să își exercite drepturile în cadrul procedurii civile.

În cele ce urmează, CtEDO a invitat Guvernul Republicii Moldova să furnizeze informații cu privire la existența încălcării dreptului reclamantului de a avea acces la o instanță, astfel cum este garantat de articolul 6 § 1 din Convenție, având în vedere, în special, durata neexecutării hotărârii definitive a Curții de Apel din 19 aprilie 2018. La fel, Guvernul trebuie să se expună cu privire la existența încălcării dreptului reclamantului la educație în sensul articolului 2 din Protocolul nr. 1 la Convenție, precum și cu privire la existența unui recurs intern efectiv prin care reclamantul ar fi putut formula plângerile sale.

Potrivit avocatei Promo-LEX, Victoria Donica: „Importanța acestei cauze nu se rezumă doar la dreptul la educație, însă reprezintă o chestiune mai largă a respectării drepturilor fundamentale ale persoanelor private de libertate și anume aflate în detenție pe viață. Prin acest caz, în privința executării într-un termen rezonabil a hotărârii judecătorești, se pune în lumină necesitatea asigurării unui sistem penitenciar care să respecte demnitatea umană și să ofere tuturor deținuților șanse egale de dezvoltare și reintegrare în societate, inclusiv dreptul la educație.

Astfel, în lumina circumstanțelor prezentului caz, se poate concluziona că există o încălcare a drepturilor reclamantului

la educație. Neexecutarea într-un termen rezonabil a hotărârii judecătorești, prin care obligă autoritățile să creeze condițiile de acces la învățământul secundar pentru reclamant, reprezintă o încălcare a dreptului său la educație, garantat de articolul 2 din Protocolul nr. 1 la Convenție”, menționează avocata.

CtEDO constată că asistența medicală inadecvată în penitenciare este o problemă sistemică în Republica Moldova

La 17 ianuarie 2023, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului (CtEDO) a pronunțat hotărârea sa în cazul [Machina v. Moldova](#), prin care a constatat violarea Articolelor 3 și 13 din Convenție de către Republica Moldova. Cazul reclamantei Tatiana Machina indică asupra existenței, în continuare, a problemelor sistemice și se referă, în mod special la calitatea asistenței medicale din penitenciare, care pune în pericol sănătatea deținuților.

Reclamanta este o persoană cu deficiențe locomotorii și, la momentul expedierii plângerii, aceasta se deplasa doar într-un scaun cu roțile. Ea s-a plâns de condiții materiale precare de detenție în penitenciarul 13, supraaglomerare (14-16 deținuți în celule mici), hrană de calitate proastă și cantitate insuficientă, lipsă de igienă, detenție într-un penitenciar

neadaptat nevoilor persoanelor cu nevoi speciale, (ex.: incapacitatea de a face duș sau merge la toaletă fără ajutor, pat neadaptat nevoilor ei, precum și imposibilitatea de a accesa zona de plimbare zilnică sau camera amenajată pentru întâlnirea cu avocatul ei și lipsa unui îngrijitor). Ea a fost infectată cu hepatita C în timp ce se afla în detenție și nu i s-a oferit un tratament medical special necesar stării sale.

Anterior, în septembrie 2014, Tatiana Machina a înregistrat o plângere la Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității (CPEDAE) cu privire la eșecul de a asigura accesibilitatea și acomodarea rezonabilă, din partea Departamentului Instituției Penitenciare și a Penitenciarului nr.13. De asemenea, a fost invocat faptul discriminării indirecte prin refuzul de a achita indemnizația de invaliditate de către oficiul teritorial al Casei Naționale de Asigurări Sociale, pe motivul că Tatiana s-ar afla deja la întreținerea statului, prin faptul că se află în detenție. La 11 decembrie 2014, CPEDAE a constatat faptul discriminării în cazul Tatiane Machina, în baza ambelor criterii. Decizia CPEDAE nu a fost executată de Departamentul Instituțiilor Penitenciare, ulterior Administrația Națională a Penitenciarelor.

În cererea sa de la Curte, reclamanta s-a plâns că infecția cu hepatită a rezultat din neglijența medicală din închisoare și din condițiile materiale inadecvate de detenție. Curtea subliniază că, răspândirea bolilor transmisibile și, în special, a tuberculozei, hepatitei și HIV/SIDA, ar trebui să fie o problemă de sănătate publică, în special în mediul penitenciar. Prin urmare, în hotărârea din 17 ianuarie 2023, Curtea a constatat că a existat încălcarea art. 3 din Convenție sub aspect de neprevenire a infectării cu virusul hepatic, dar și din cauza lipsei de îngrijire adecvată a reclamantei în timpul detenției sale. Curtea a stabilit că autoritățile naționale nu au făcut nicio încercare reală de a afla ce s-a întâmplat și că întârzierea efectuării unui

control (la un an de la închisoare) a subminat orice posibilitate de a evalua dacă reclamanta a fost infectată cu hepatită după încarcerarea ei. Din acest motiv, Curtea nu a putut stabili dacă contaminarea a avut loc în închisoare și, prin urmare, a concluzionat că nerespectarea fără întârziere de către autoritățile penitenciare competente a fost incompatibilă cu obligația generală a statului pârât de a lua măsuri efective, măsuri care vizează prevenirea transmiterii hepatitei și a altor boli contagioase în penitenciare.

Curtea a stabilit în ceea ce privește hepatita cronică, deoarece este o boală care atacă în primul rând ficatul și care, în timp, poate duce la ciroză hepatică, cancer la ficat și deces, a fost esențial ca starea de sănătate a reclamantei să fie evaluată în lumina asigurării unui tratament adecvat. O astfel de evaluare ar fi putut fi făcută pe baza unei biopsii hepatice și a unor teste de sânge relevante pentru a determina genotipul viral și încărcătura virală.

Reclamanta a fost diagnosticată cu hepatită cronică într-o fază inactivă, dar nu este clar cum a fost stabilit acest diagnostic având în vedere că nu a fost efectuată nicio evaluare a încărcăturii virale pe toată durata detenției sale. În această privință, Curtea a considerat irelevantă susținerea Guvernului potrivit căreia reclamanta a primit tratament, întrucât, ca urmare a lipsei unor examinări medicale adecvate, nu fusese stabilit efectul exact al hepatitei asupra sănătății sale și, prin urmare, nu ar fi putut fi stabilit dacă a primit îngrijiri medicale adecvate. Curtea indică că nu există nicio dovadă că reclamanta a fost vreodată examinată de un medic specialist sau că medicamentul prescris în legătură cu hepatita ar fi fost vreodată administrat efectiv (Curtea face referire la cauza Cosovan c. Republicii Moldova, nr. 13472/18, §§ 28 și 30, 22 martie 2022 care a constatat absența medicului hepatolog în Penitenciarul nr.16 și lipsa acreditării serviciului medical penitenciar). Prin urmare, Curtea a considerat că Guvernul nu și-a îndeplinit sarcina probei cu

privire la disponibilitatea unei supravegheri medicale adecvate și a unui tratament adecvat al reclamantei în timp ce aceasta se afla în închisoare. Astfel Curtea a concluzionat că a existat o încălcare a articolului 3 din Convenție din cauza lipsei de îngrijire adecvată a reclamantei în timpul detenției sale în închisoare.

Totodată, Curtea a constatat și încălcarea art. 13 din Convenție, din motiv că reclamanta nu a avut remedii interne eficiente pentru a contesta lipsa asistenței medicale corespunzătoare în timpul aflării în penitenciar.

Potrivit avocatului Asociației Promo-LEX, Alexandru Postica: "Hotărârea recentă pronunțată în cauza Machina, de rând cu hotărârea Curții pronunțată în cauza Cosovan reiterează necesitatea reformării prioritare a sistemului medical penitenciar. Această prioritate a fost setată Guvernului Republicii Moldova și de Comitetul Miniștri al Consiliului Europei".

În cele din urmă, CtEDO a dispus ca Guvernul Republicii Moldova să achite reclamantei, în timp de trei luni, suma de 9800 Euro, în calitate de prejudiciu moral și suma de 2500 Euro, în calitate de costuri și cheltuieli de reprezentare și asistență juridică.

Tatiana Machina a fost eliberată din detenție la data de 7 iulie 2016 și, la moment, se află în libertate.

În acest caz anterior a intervenit ca terț Equal Rights Trust, organizație specializată în drepturile omului și egalitate, cu sediul în Londra, Marea Britanie. Equal Rights Trust a formulat concluzii legate de asigurarea respectării dreptului la egalitate a persoanelor cu necesități speciale în sistemul penitenciar.

Pentru mai multe detalii, accesați [aici](#)

CtEDO a comunicat Guvernului cazul unei femei discriminate pe criteriu de dizabilitate și lipsite de posibilitatea de a-și apăra drepturile

La data de 23 mai 2022, Curtea Europeană a Drepturilor Omului (CtEDO) a comunicat Guvernului Republicii Moldova un nou caz de încălcare a drepturilor omului. Este vorba despre cazul E.T. vs. Republica Moldova. Cererea vizează imposibilitatea reclamantei de a introduce o acțiune în justiție pentru redobândirea capacității sale juridice. În fața Înaltei Curți, reclamanta este reprezentată de către avocații Asociației Promo-LEX.

La sfârșitul anilor 90, reclamanta s-a îmbolnăvit de o maladie psihică cronică. După apariția maladiei, soțul acesteia a divorțat de reclamantă, iar în anul 2002 a depus o cerere la judecătoria Botanica, pentru a o lipsi de reclamantă de capacitatea juridică.

La 22 noiembrie 2002, judecătoria Botanica a admis acțiunea soțului și a lipsit reclamanta de capacitatea de exercițiu. Reclamanta nu a fost informată despre Hotărârea emisă și nici nu a primit o copie a acesteia. Astfel, ea nu a avut posibilitatea de a contesta hotărârea.

Ulterior, prin Decizia din 17 decembrie 2010, Pretura Sectorului Botanica a atribuit reclamantei un tutore, care a plasat-o într-un centru psihoneurologic. Pe parcursul acțiunii tutelei, tutorele nu și-a manifestat interesul față de

reclamantă. Obligațiile stabilite de Codul Civil, privind asigurarea realizării intereselor persoanei aflate sub tutelă nu au fost realizate efectiv, iar reclamanta a fost lăsată în grija internatului psihoneurologic, fiind incapabilă să-și apere drepturile și interesele.

În anul 2015, avocatul Promo-LEX, Dumitru Sliusarenco a înaintat o cerere de chemare în judecată în interesul reclamantei, privind revizuirea capacității juridice și declararea capacității depline a reclamantei. Printr-o hotărâre definitivă a Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2015, judecătorii au refuzat să examineze acțiunea pe motiv că mandatul dat avocatului de către reclamantă nu era valabil, deoarece era semnat de o persoană în incapacitate de exercițiu.

Invocând articolul 6 din Convenție, reclamanta s-a plâns în fața Înaltei Curți, că imposibilitatea de a porni o acțiune cu privire la capacitatea sa juridică, i-a încălcat dreptul de acces la o instanță. Ea susține, de asemenea, că lipsa sa totală de capacitate de exercițiu, combinată cu plasarea sub tutelă și internarea ei, a constituit o discriminare pe baza stării sale de sănătate mintală, contrar articolului 14 din Convenție împreună cu articolul 8 din Convenție.

În cele ce urmează, CtEDO a invitat Guvernul Republicii Moldova să furnizeze informații cu privire la asigurarea accesului reclamantei la o instanță pentru a obține o decizie de „contestare a drepturilor și obligațiilor sale civile,” în temeiul articolului 6 § 1 din Convenție. De asemenea, Guvernul trebuie să se expună asupra faptului discriminării reclamantei, contrar prevederilor articolului 14 împreună cu articolul 8 din Convenție.

Potrivit avocatului Promo-LEX, Dumitru Sliusarenco: “Practicile de limitare și lipsire de capacitate juridică au cel mai des efecte distructive asupra întregii vieți a persoanei vizate. Aceste efecte includ izolare socială,

distrugerea relațiilor personale și de familie, pierderea proprietății sau altor bunuri materiale, interdicția de a lua propriile decizii, iar uneori chiar abuzuri în instituțiile rezidențiale și expunerea la tratamente inumane. Cazul E.T. înglobează toate aceste efecte și reprezintă o mostră de injustiție nu doar împotriva reclamantei, dar împotriva unei întregi categorii sociale de persoane.”

CtEDO a comunicat Guvernului Republicii Moldova un caz de neglijență medicală soldat cu leziuni neurologice grave și paralizie completă

La 3 mai 2022 Curtea Europeană a Drepturilor Omului (CtEDO) a comunicat Guvernului Republicii Moldova o nouă cauză de încălcare a drepturilor omului. Este vorba despre Virgilia Căldărari și Lilian Căldărari c. Republica Moldova. În fața Înaltei Curți, reclamantii sunt reprezentați de către avocații Asociației Promo-LEX.

Cererea se referă la neglijența medicală și lipsa unei investigații eficiente a acuzațiilor de neglijență medicală. În special, o anestezie generală pentru o extracție dentară efectuată la 29 noiembrie 2011, în privința celui de-al doilea reclamant – fiul în vârstă de opt ani al primei reclamante – a rezultat într-un stop cardiac și comă cerebrală timp de câteva luni, ceea ce l-a lăsat cu leziuni neurologice grave și

paralizie completă.

Urmărirea penală, începută la cererea mamei, Virgilia Căldărari, la 18 septembrie 2012, a fost întreruptă în mai multe rânduri pe motiv că nu ar fi fost comisă nici o infracțiune. Cauza a fost redeschisă de fiecare dată de către judecătorul de instrucție care a constatat deficiențe în anchetă. Ultima redeschidere a fost dispusă pe 17 februarie 2017.

În fața Curții, reclamantii au invocat încălcarea drepturilor lor în temeiul articolelor 3, 8 și 13 din Convenție, susținând că starea de sănătate a celui de-al doilea reclamant s-a deteriorat grav din cauza neglijenței medicale. Totodată, reclamantii susțin că nu au dispus nici de un remediu efectiv prin care să își exercite drepturile în cadrul procedurii civile.

În cele ce urmează, CtEDO a invitat Guvernul Republicii Moldova să furnizeze informații cu privire la îndeplinirea cerințelor procedurale ale articolelor 3 și/sau 8 din Convenție referitor la ancheta efectuată de organele de drept din Republica Moldova, dar și asupra căilor de atac oferite reclamantilor de către legislația națională.

În același timp, CtEDO solicită Guvernului să prezinte copii ale documentelor relevante în cazul reclamantilor, precum și alte informații cu privire la utilizarea halotanului (preparat anestezic), dar și poziția experților în materie din Republica Moldova.

Avocatul Promo-LEX, Dumitru Sliusarenco susține că: "Lilian Căldărari ar fi putut acum juca fotbal, care era pasiunea lui, sau ar fi putut trece prin prima dragoste sau merge la facultate. Însă erorile și lacunele sistemului medical i-au furat aceste oportunități. Practicile abuzive care tratează uneori pacienții ca pe obiecte pe conveyer, procedurile efectuate fără pregătirea prealabilă necesară și impunerea

abuzivă a pacienților (sau în acest caz părinților) de a semna acorduri la intervenții fără a li se explica clar riscurile, toate elemente ale acestui caz și simptome ale unui sistem medical deficient. Iar ineficiența sistemului de justiție de a investiga și sancționa astfel de cazuri vorbește despre un cerc vicios, în care nimeni nu este protejat.”

Pentru informații suplimentare:

Vieru Vadim, Avocat, Director de Program

Email: vadim.vieru@promolex.md

Tel: +37368017507

CtEDO a comunicat Guvernului Republicii Moldova cauza unei femei maltratate de polițiști

La 6 aprilie 2022, Curtea Europeană a Drepturilor Omului (CtEDO) a comunicat Guvernului Republicii Moldova cauza Vera Cerchez c. Republica Moldova ([nr. 44444/20](#)). În fața Înaltei Curți, reclamanta este reprezentată de către avocații Asociației Promo-LEX.

Plângerea se referă la utilizarea excesivă a forței de către angajații poliției, dar și la eșecul de a investiga în mod eficient acuzațiile de rele tratamente.

În noiembrie 2013, aflându-se într-un local, reclamanta s-a

opus ordinului a trei polițiști de a-i urma până la secția locală de poliție. Ca urmare, aceștia au aplicat forța pentru a o încătușa și a o duce la sediul organului de poliție. În momentul reținerii, reclamanta a fost lovită la cap și și-a pierdut cunoștința. Concluziile medicale au confirmat un traumatism cranian, iar unul dintre polițiști a mărturisit că reclamanta s-a plâns de dureri în ceafă și piept imediat după reținere.

Plângerea reclamantei cu privire la relele tratamente din partea angajaților poliției a fost respinsă de trei ori de către procuratură și, de fiecare dată, instanța de judecată sau un procuror ierarhic superior a anulat decizia. În cele din urmă, cazul a fost calificat ca și depășire a atribuțiilor de serviciu și a fost tratat ca o faptă contravențională. După șase ani, procedura judiciară contravențională a fost încetată din motivul lipsei în acțiunile polițiștilor a faptului contravenției.

În cererea adresată Curții, reclamanta s-a plâns de încălcarea art. 3 din Convenție, atât sub aspect material, cât și aspect procedural. Guvernul Republicii Moldova urmează să răspundă la întrebările Curții cu privire la faptul maltratării, dar și cu privire la investigația desfășurată.

Potrivit Avocatului Asociației Promo-LEX, Pavel Cazacu, "comunicarea acestui caz de către CtEDO reconfirmă două probleme vechi ale sistemului justiției penale: 1) aplicarea excesivă a forței la reținere, dar și în custodia poliției și 2) Investigarea defectuoasă a aplicării forței excesive. Potrivit circumstanțelor cauzei, acest dosar are toate șansele să se transforme într-o nouă hotărâre de condamnare a Republicii Moldova la CtEDO.

CtEDO confirmă existența problemelor sistemice grave din justiția penală

La 22 martie 2022, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a pronunțat hotărârea sa în cazul [Cosovan v. Moldova](#), prin care a recunoscut violarea Articolelor 3 și 5 din Convenție de către Republica Moldova, fapt care indica asupra existenței în continuare a problemelor sistemice. Cazul reclamantului Serghei Cosovan, prin gravitatea sa, a scos în evidență două din cele mai grave probleme: *utilizarea nejustificată a arestului preventiv și calitatea asistenței medicale din penitenciare, care pune în pericol sănătatea și viața deținuților.* Pe acest caz, a fost admisă de către Curte

intervenția [European Prison Litigation Network](#) în calitate de terță parte pe dosar, care a prezentat argumentele sale privind necesitatea echivalării îngrijirilor medicale acordate deținuților cu cele disponibile în sistemul public de sănătate.

Plângerea reclamantului adresată Curții

Cauza se referă la reținerea și arestarea nejustificată a reclamantului[1] în baza unei acuzații de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 335 Cod Penal (abuz în serviciu) și art. 190 Cod Penal (escrocherie). Astăzi, nu există o sentință definitivă și irevocabilă care să constate vinovăția lui Cosovan Serghei în cele încriminate.

La 29 septembrie 2017, Judecătoria Chișinău a admis demersul procurorului și a dispus aplicarea arestului reclamantului pentru 30 de zile în Penitenciarul nr.13. La 16 octombrie 2017, Curtea de Apel Chișinău, a menținut încheierea de arest. Odată cu plasarea reclamantului în arest în Penitenciarul nr.13, iar ulterior în Penitenciarul nr.16-Pruncul (cu statut de spital), în lipsa unor îngrijiri medicale adecvate în detenție starea de sănătate a reclamantului s-a înrăutățit considerabil. După o perioadă de detenție, reclamantului i s-a stabilit diagnoza ciroză hepatică deja în faza terminală, însoțita de o serie de complicații extrem de serioase (*indicatorul de supraviețuire – [Child-Pungh C^{\[1\]}](#)*). În pofida nenumăratelor cereri, apeluri ale organizațiilor internaționale [Organizația Mondială Împotriva Torturii \(OMCT\)](#), [Amnesty International](#), [Avocatului Poporului](#), [sesizarea de urgență a Curții Europene](#), dar și a probelor documentare care dovedeau starea gravă în care se afla reclamantul, arestul reclamantului era prelungit în nenumărate rânduri. Instanțele invocând anumite riscuri în abstract, s-au bazat în esență pe aceleași motive, utilizând unele formule copy/paste din actele judiciare precedente.

După recuzarea de către procuror a judecătorului pe caz care a

aplicat și a prelungit arestul, la 24 aprilie 2018 Judecătorul care a preluat dosarul dispune modificarea măsurii arestul preventiv în arest la domiciliu, invocându-se motive de sănătate. La ieșirea din Spitalul-Penitenciar nr.16, [reclamantul este reținut de către colaboratorii Direcției de Poliție a mun. Chișinău](#) în baza unui proces-verbal de reținere în care se invocă un nou capăt de acuzare și îl plasează în Izolatorul de Detenție Provizorie de pe strada Tighina 6, ignorând încheierea de plasare în arest la domiciliu. Ulterior, în timp ce exista deja o măsură aplicată în privința reclamantului- arestul la domiciliu, se aplică în paralel o altă măsură – arestul preventiv, care este succesiv prelungit și menținut de completul de judecători de la Curtea de Apel Chișinău.

Abia la 18 noiembrie 2019, în stare extrem de gravă, după ce a fost emisă sentința de condamnare (care a fost ulterior casată de Curtea Supremă de Justiție), instanța dispune eliberarea reclamantului în legătură cu boala gravă care împiedică executarea sentinței în temeiul art.95 CP.

Deoarece starea de sănătate în detenție s-a agravat iremediabil, la 25 martie 2021, [reclamantul a decedat](#) în spitalul Sfânta Treime din mun. Chișinău.

În cererea sa de la Curte, reclamantul a invocat încălcarea dreptului garantat de Articolul 5 al Convenției prin aplicarea nejustificată și succesivă a arestului; Articolul 2 al Convenției prin omisiunea statului de a-i proteja viața prin imposibilitatea de a recurge la un transplant de ficat aflându-se în detenție; Articolul 3 al Convenției prin neacordarea în timpul detenției a asistenței medicale și a tratamentului complex adecvat maladiei de care suferea.

Concluziile Curții Europene pentru Drepturile Omului

ARTICOLUL 3 – autoritățile naționale nu și-au îndeplinit obligația pozitivă de a preveni suferința reclamantului care a

depășit nivelul inevitabil de suferință inerent unei detenții.

Curtea a scos în evidență următoarele probleme sistemice:

1. Cu referire la calitatea asistenței medicale: În ceea ce privește calitatea îngrijirilor și asistenței medicale acordate în detenție, Curtea reține mai întâi că spitalul Penitenciar nr.16, în care reclamantul a primit o parte semnificativă a tratamentului medical, nu a fost acreditat oficial de către autoritățile ca instituție medicală. Curtea consideră, totuși, că dincolo de acreditarea formală, important este dacă, în practică, instituția a fost capabilă să ofere îngrijiri medicale cerute de starea pacienților săi. Astfel:

- Curtea a constatat că anumite proceduri medicale au fost prescrise, însă nu au fost pe deplin urmate (în special, numărul și periodicitatea tratamentelor prescrise în decizia comisiei medicale din 27 martie 2018). Pentru a justifica nerespectarea schemelor de tratament, Guvernul a adus în fața Curții argumentul, precum că: medicii din penitenciar trebuie să reacționeze la orice modificare a stării de sănătate a reclamantului, mărinđ sau micșorând doza și tratamentul cu medicamente. Curtea însă, susține că nu ar avea niciun motiv să se îndoiască de realitatea unei astfel de nevoi de a reacționa la schimbările în starea de sănătate a reclamantului. *Cu toate acestea, nu este clar cum medicii de la spitalul Penitenciar nr. 16, ar putea să facă o asemenea evaluare și să modifice schema de tratament acordat reclamantului, având în vedere absența unui medic hepatolog în această instituție.*
- Vizita la un hepatolog, întârziată cu aproape patru săptămâni.

2. Cu referire la principiul echivalenței tratamentului medical în penitenciare cu cel din afara sistemului: Curtea consideră că, în cazul în care un anumit tratament medical

este disponibil în afara penitenciarului, tratamentul medical cerut de starea unui deținut nu trebuie refuzat sau efectuat doar parțial, din motivul că nu ar exista un astfel de tratament (sau medic specialist) în penitenciar sau să se invoce deficitul de resurse. În legătură cu aceasta, Curtea a constatat următoarele:

- Medicii au prescris supravegherea reclamantului de către un hepatolog începând cu 2 martie 2018. ANP a informat avocații reclamantului că acesta a fost consultat de un hepatolog de cinci ori pe parcursul întregului an 2018.
- Prescripția medicală făcută la 13 iunie 2018, de a transfera reclamantul într-o unitate subordonată Ministerului Sănătății, a fost executată abia în iunie 2019. Întrucât această prescripție a fost făcută de cea mai înaltă autoritate medicală din cadrul ANP, care era evident conștientă de tipurile de tratament disponibile în penitenciar, putem concluziona că, cel puțin la acea dată, reclamantului nu i se acorda tratament medical cerut de starea sa.
- Reclamantul nu a avut încredere în medicii penitenciarului, refuzând să efectueze unele analize și solicitând ca acestea să fie efectuate de instituții medicale acreditate. Mai mult, Curtea constată că administrația penitenciarului trebuia să organizeze transportul și paza fiecărui deținut tratat în spitalele publice, ceea ce creează complicații logistice și posibil financiare.
- Curtea constată absența independenței medicilor penitenciarului. Curtea susține că, potrivit Guvernului, serviciile medicale deținuților sunt furnizate în bază de contract (ceea ce rezultă din faptul că deținuții nu sunt acoperiți de sistemul de asigurări obligatorii de asistență medicală (OAM)). Acest fapt implică din nou costuri suplimentare pentru penitenciar (Curtea făcând referință la dovada achitării de către ANP a asistenței medicale într-un spital public). *Astfel, Administrația*

penitenciarului a avut motive să limiteze accesul la tratamentul medical oferit deținuților în afara penitenciarului, iar această situație ar putea crea un conflict de interese pentru medicii penitenciarului, ceea ce nu ar trebui să existe. În acest sens, Curtea invocă faptul că Comitetul Împotriva Torturii a îndemnat Guvernul Republicii Moldova să transfere responsabilitatea pentru serviciul medical din sistemul penitenciar către Ministerul Sănătății. În plus, Consiliul național împotriva torturii a remarcat în mod expres absența independenței medicilor penitenciarului față de administrația penitenciarului ca fiind o problemă.

3. Incompatibilitatea prelungirii succesive a arestului cu starea reclamantului și a tratamentului diferențiat între persoanele arestate preventiv și cele condamnate privind eliberarea pe motiv de boală gravă.

- Curtea reține că, potrivit Ordinului nr.331, motivul incompatibilității stării medicale a unei persoane cu detenția este pericolul pentru viața acesteia sau incapacitatea acesteia de a desfășura activități zilnice în timpul detenției. În acest sens, Curtea constată că, în pofida faptului că o instanță națională a recunoscut că boala reclamantului se afla în stadiul terminal, prezentând un pericol pentru viața sa, acesta a mai fost ținut în detenție pentru încă 17 luni.
- Curtea, în sensul articolului 3 și în împrejurările cauzei lui Serghei Cosovan, nu vede nicio justificare pentru a distinge între o persoană condamnată printr-o hotărâre definitivă și una arestată preventiv, atunci când este vorba de suferința cauzată de detenția incompatibilă cu starea medicală a persoanei respective. Nici instanțele naționale, nici Guvernul în observațiile lor, nu au oferit vreo explicație satisfăcătoare pentru o astfel de diferență de tratament. De fapt, o astfel de

diferență poate fi discriminatorie (Curtea a făcut trimitere la decizia Consiliului Pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității (CPEDA)).

Amintim că anume în caz lui Serghei Cosovan, pentru prima dată s-a ridicat problema discriminării pe criteriul statutului procesual a deținuților. La [10 octombrie 2018, Consiliul Pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării \(CPEDA\)](#), a constatat că există o diferență de tratament între persoanele arestate preventiv și persoanele condamnate în partea ce ține de posibilitatea de a beneficia de măsurile de protecție aplicabile persoanelor condamnate care suferă de boli grave.

ARTICOLUL 5.3 – motivele invocate de instanțele naționale pentru detenție reclamantului, nu au fost suficient întemeiate pe dovezile din dosar, iar prelungirea detenției nu a fost convingător demonstrată.

- Curtea a constatat că instanțele naționale nu au indicat în baza căror probe și-au întemeiat concluziile lor cu privire la gravitatea riscurilor invocate pentru detenția reclamantului.
- Curtea reține că, prin demararea unor investigații penale separate asupra diferitelor episoade ale aceleiași infracțiuni încriminate, procuratura a reușit să eludeze încheierea judecătorească prin care a fost înlocuit arestul preventiv cu cel la domiciliu. Curtea consideră că divizarea artificială a unei cauze penale în mai multe cauze penale separate în vederea obținerii de avantaje procedurale inechitabile sau pentru a eluda dispozițiile legale imperative este incompatibilă cu articolul 5 din Convenție.

Prejudicii dispuse de a fi încasate

Curtea a dispus ca Guvernul Republicii Moldova să achite reclamantului suma de 10 000 Euro, în calitate de prejudiciu

moral și suma de 5000 Euro, în calitate de costuri și cheltuieli de reprezentare și asistență juridică în fața CtEDO.

---

[1] Omul de afaceri, fondatorul pieții „Curcubeu”.

Pentru mai multe informații, contactați:

Nicoleta Hriplivîi, Avocată, Asociația Promo-LEX

GSM: 069279133;

E-mail: nicoleta.hriplivii@promolex.md

**Serviciul militar obligatoriu
în structurile paramilitare
din stânga Nistrului
reprezintă o limitare ilegală
a dreptului de circulație**

Serviciul militar obligatoriu în structurile paramilitare din stânga Nistrului reprezintă o limitare ilegală a dreptului de circulație

Promo-LEX

Promovarea democrației și a drepturilor omului

La 30 noiembrie 2021, Curtea Europeană a Drepturilor Omului (CtEDO) a emis Hotărârea în cauza *Golub vs. Republica Moldova și Federația Rusă*, Cererea nr. 48020/12, prin care a constatat încălcarea art. 2 din Protocolul nr. 4, dar și art. 13 din CEDO în privința reclamantului și a dispus încasarea sumei totale de 8 600 de Euro din contul Federației Ruse în beneficiul reclamantului.

În septembrie 2011, reclamantul a fost chemat pentru a efectua serviciul militar obligatoriu în „rmn”. Fiind singurul îngrijitor al mamei sale cu dizabilități, reclamantul avea dreptul, conform așa-numitei legi a „rmn”, la amânarea recrutării sale. Cu toate acestea, reclamantul și mama sa au optat pentru înscrierea într-o instituție de învățământ militar din „rmn”, aflată în gestiunea pretinsului minister al apărării, ceea ce i-a permis obținerea unei diplome de studii, echivalentă cu efectuarea serviciului militar.

În noiembrie 2011, el a părăsit sediul institutului militar de câteva ori, pentru a urma un tratament medical, după ce ar fi fost maltratat, dar și pentru a avea grijă de mama sa. La întoarcere, în perioada 17-24 noiembrie 2011, reclamantul a

fost sancționat disciplinar pentru absență fără concediu și plasat în izolare la comandamentul militar de la Tiraspol.

La 25 februarie 2012, pretinsul minister al apărării a admis cererea reclamantului de demitere anticipată din serviciul militar în calitate de singur îngrijitor al mamei sale cu handicap și l-a plasat în rezerva armatei „rmn”.

La 18 iulie 2012, reclamantul a depus o plângere la CtEDO, în care a invocat limitarea ilegală a dreptului de a se deplasa deoarece la înrolare au fost reținute actele de identitate ale acestuia. Totodată, reclamantul s-a plâns de lipsa unor căi de atac interne efective, în sensul art. 13 din CEDO, pentru a-și apăra drepturile garantate de Convenție.

Prin hotărârea din 30 noiembrie 2021, Curtea a concluzionat că reclamantul nu a avut o cale de atac eficientă cu privire la plângerea sa în temeiul art. 2 din Protocolul nr. 4 la Convenție. Prin urmare, Curtea concluzionează că a existat o încălcare a art. 13.

Referitor la încălcarea art. 2 din Protocolul nr. 4, Curtea reamintește că conceptul de legalitate este fundamental pentru limitarea oricărui drept în temeiul Convenției. În acest sens, reține că ingerința în dreptul reclamantului la libera circulație pe teritoriul Republicii Moldova nu a fost efectuată în conformitate cu legislația moldovenească. Astfel, ținând cont de jurisprudența conform căreia nici o instituție „rmn” nu poate dispune arestarea legală a nimănu, Curtea concluzionează că nici o instituție a „rmn” nu poate aplica legal restricții privind libertatea de circulație a persoanelor. Reclamantul a fost afectat de restrângerea dreptului său de a circula liber pe teritoriul Republicii Moldova, timp de șase luni, fără un temei legal. Prin urmare, Curtea constată că a existat o încălcare a articolului 2 din Protocolul nr. 4 la Convenție.

Potrivit avocatului Promo-LEX, Alexandru Postica: "Anual mii

de tineri sunt hărțuiți de către administrația locală de a se înrola în structurile militarizate ale regiunii. Mulți pleacă, alții mituiesc și nu se înrolează, dar sunt și acei care sunt prinși și obligați să desfășoare așa-numitul serviciu militar pentru un pseudo-stat. Cu părere de rău, până la momentul de față, nu există nici o acțiune concludentă a autorităților de a sancționa crearea și gestionarea acestei structuri paramilitare ilegale constituite în stânga Nistrului.”

Un cetățean condamnat în regiunea transnistreană pentru că a criticat liderul de la Tiraspol, a găsit dreptate la CtEDO

La data de 30 noiembrie 2021, Curtea Europeană a Drepturilor Omului (CtEDO) a emis Hotărârea în cauza Coliban vs. Republica Moldova și Federația Rusă, Cererea nr. 5216/13, prin care a constatat încălcarea articolelor 3, 5§1, 10 și 13 din CEDO în privința reclamantului și a dispus încasarea sumei totale de 18 500 de Euro din contul Federației Ruse în beneficiul reclamantului.

În timpul așa-numitelor "alegeri prezidențiale" din regiunea transnistreană din 2011, reclamantul a distribuit pliante cu conținut critic, în adresa unuia dintre candidați. Pliantele aveau următorul conținut: „*Eu am un Land Cruiser 200, și tu?*”, „*adio, ratașilor*” și „*Acesta este norocosul John. A studiat în Anglia, are un cont bancar în Elveția și vrea să fie președintele Transnistriei*”.

Drept consecință, la 23 octombrie 2011, reclamantul a fost arestat și acuzat de *calomnie și de încălcare a dreptului altora de a-și exercita liber dreptul de vot*. La 9 octombrie 2012, reclamantul a fost condamnat definitiv de către așa-numita „*Judecătoria supremă de la Tiraspol*” pentru *interferență cu dreptul altora de a-și exercita liber dreptul de vot* și condamnat la doi ani și șase luni de privațiune de libertate. Candidatul, despre care se menționa în pliantele cu conținut critic, devenise, între timp, liderul regiunii transnistrene – Evghenii Șevciuc.

Reclamantul s-a plâns că a fost reținut de către structurile de forță constituite ilegal, a fost plasat în condiții inumane de detenție (paraziți, condiții sanitare precare, spațiu lipsit de ventilare; supraaglomerare, lipsa accesului la lumina zilei, insuficiență de hrană și apă potabilă) și asistență medicală precară și a fost condamnat pentru distribuirea unor materiale electorale cu conținut critic.

Curtea a constatat că reclamantul a fost ținut în condiții inumane și degradante, cu încălcarea articolului 3 din Convenție. La fel, Curtea a constatat violarea dreptului la

libertate și siguranță, prevăzut de art. 5 al Convenției.

În legătură cu violarea art. 10 (dreptul la libera exprimare), Curtea consideră că, prin promovarea materialului electoral în locuri publice, reclamantul și-a exercitat, fără îndoială, dreptul la libertatea de exprimare, așa cum este protejat de articolul 10 din Convenție. De asemenea, constată că detenția și condamnarea reclamantului, din cauza exprimării opiniilor sale politice, au interferat în mod clar cu exercitarea libertății sale de exprimare. O ingerință ce a constituit o încălcare a articolului 10. Totodată, Curtea a ajuns la concluzia că reclamantul nu a dispus de un recurs efectiv pentru toate violările Convenției.

Potrivit avocatului Promo-LEX, Alexandru Postica: "Hotărârea în cauza Coliban relevă mai multe violări sistemice cum ar fi dreptul de a nu fi deținut ilegal de către structurile locale și detenția în condiții inumane și degradante. La fel, s-a reiterat că Federația Rusă a exercitat un control efectiv asupra regimului de la Tiraspol în perioada în care au avut loc faptele. Totodată, este importantă și constatarea Curții cu privire la exercitarea liberă a opiniilor și dreptul de a polemiza, critica administrația locală. Cu părere de rău urmărim o înrăutățire fără precedent a posibilității exercitării dreptului la libera exprimare în regiune, odată cu introducerea unor sancțiuni pentru orice manifestare a acestor libertăți."

Hotărârea CtEDO poate fi accesată [aici](#)

CtEDO: Ingerința în

Libertatea de exprimare și reținerea arbitrară a unui cetățean va costa Guvernul 7650 de Euro

La data de 30 noiembrie 2021, Curtea Europeană a Drepturilor Omului (CtEDO) a emis hotărârea în cauza Mătășaru vs. Republica Moldova, prin care a constatat violarea articolelor 10 (dreptul la libera exprimare) și 5 § 1 (dreptul la libertate și siguranță) și a dispus încasarea din contul Guvernului Republicii Moldova în beneficiul reclamantului a sumei de 7 650 de Euro.

Potrivit circumstanțelor cauzei, reclamantul a organizat o acțiune de protest solitară în fața Procuraturii Anticorupție. Acesta a inițiat acțiunea de protest în legătură cu presupuse fapte de corupție care nu erau investigate de instituția vizată. În cadrul protestului, a instalat o toaletă și s-a prefăcut că o folosește dând jos pantalonii și stând pe ea. El a fost reținut în aceeași zi și plasat în detenție pentru 72 de ore. Acestuia i-a fost înaintată învinuirea în legătură cu comiterea infracțiunii de huliganism.

La expirarea termenului de 72 de ore, polițiștii au refuzat să-l elibereze, chiar dacă erau obligați de lege. În urma implicării avocatului și altor polițiști (avocatul reclamantului a denunțat reținerea ilegală a reclamantului la serviciu 902), un echipaj de poliție al serviciului 902 care a intervenit la fața locului, l-a eliberat pe reclamant. Reclamantul a depus o plângere penală împotriva polițiștilor în legătură cu reținerea sa ilegală. Procuratura a refuzat pornirea unei cauze penale, iar soluția a fost menținută de

instanțele de judecată.

Prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 20 martie 2018, a fost încetat procesul penal privind acuzarea lui Anatol Mătășaru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Codul penal (Huliganism), deoarece fapta acestuia constituie contravenția prevăzută de art. 354 Cod contravențional (Huliganismul nu prea grav).

Anatol Mătășaru a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 354 Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional din motivul expirării termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere contravențională. În final, Apelul reclamantului cu privire la fondul cauzei nu a fost examinat de Curtea de Apel, iar Curtea Supremă de Justiție a respins recursul său pe motive de drept.

Reclamantul s-a plâns la CtEDO că reținerea sa a fost arbitrară și contrară articolului 5 § 1 din Convenție. De asemenea, el a invocat încălcarea dreptului său la libertatea de exprimare, astfel cum este garantat de articolul 10 din Convenție. În consecință, Curtea a formulat întrebări Guvernului cu privire la existența sau inexistența acestor violări.

Curtea reține că reclamantul a fost acuzat mai întâi de o infracțiune prevăzută de Codul Penal și plasat în detenție din acest motiv, pentru a fi, în cele din urmă, găsit vinovat de huliganism nu prea grav. Găsirea sa vinovat s-a întemeiat pe faptul că, în timpul protestului său în fața Procuraturii Anticorupție, a folosit o expresie licențioasă, adresându-se ofițerului de serviciu și pentru că a simulat defecarea într-un loc public, jignind astfel trecătorii și insultând instituția Procuraturii Anticorupție.

Curtea reține că intenția reclamantului a fost de a atrage atenția asupra problemelor din activitatea instituției, subiect care ar putea fi considerat de interes public.

Cuvintele licențioase folosite de el pentru a se adresa polițistului de serviciu nu aveau scopul de a-l insulta, ci erau partea a discursului său. Mai târziu, chiar polițistul de serviciu a declarat în cursul procedurii judiciare că nu s-a simțit insultat de cuvintele reclamantului. Curtea este de acord că protestul organizat de reclamant a fost extravagant și ar putea fi considerat șocant sau deranjant pentru unii. Cu toate acestea, nimeni în timpul procedurilor interne și în cadrul procedurii în fața Curții nu a pus sub semnul întrebării faptul că a fost o simplă prestație a sa și că nu a existat o expunere indecentă din partea reclamantului. În plus, protestul reclamantului a fost foarte scurt și a durat doar vreo zece minute, timp minim necesar pentru a fi înregistrată de jurnaliștii prezenți. Nu a insultat niciun procuror, ci doar a pus în discuție activitatea instituției.

Având în vedere cele de mai sus, Curtea consideră că, în împrejurările prezentei cauze, nu a fost furnizată nici o justificare pentru ingerința în dreptul reclamantului la libertatea de exprimare. Tratamentul care i-a fost aplicat, prin însăși natura sa, nu numai că a avut repercusiuni negative asupra reclamantului, ci ar putea să descurajeze și alte persoane să-și exercite libertatea de exprimare. Astfel, ingerința în dreptul reclamantului la libertatea de exprimare nu poate fi considerată proporțională, iar motivele prezentate nu pot fi considerate suficiente.

Referitor la încălcarea articolului 5 § 1 (dreptul la libera exprimare), Curtea reamintește că acțiunile reclamantului au constituit un discurs protejat în temeiul articolului 10 din Convenție și că nu exista nicio justificare pentru ingerința în dreptul reclamantului la libertatea de exprimare. Această constatare este suficientă pentru a considera că detenția reclamantului în asemenea împrejurări a fost una arbitrară. De asemenea, Curtea notează că arestarea reclamantului a fost posibilă numai datorită acuzației inițiale, care a fost ulterior recalificată, în ciuda lipsei oricărei violențe sau

rezistențe și că reclamantul a fost arestat cu mai mult de 24 de ore după protest.

Având în vedere cele de mai sus și luând în considerare constatările sale cu privire la plângerea reclamantului în temeiul articolului 10 din Convenție, Curtea a ajuns la concluzia că detenția reclamantului pentru mai mult de trei zile a fost arbitrară în sensul articolului 5 § 1. a Convenției.

Prin urmare, Curtea a dispus achitarea din contul Guvernului Republicii Moldova în beneficiul reclamantului, în termen de trei luni, a sumei de 5,850 Euro în calitate de prejudiciu moral, dar și a sumei de 1,800 Euro cu titlu de costuri și cheltuieli de reprezentare.

Potrivit Avocatului Asociației Promo-LEX, Vadim Vieru, Curtea constată că reclamantului i-a fost încălcat dreptul la libertatea de exprimare, iar ingerința realizată de autorități este una îngrijorătoare. În lumina încălcării dreptului la libertatea de exprimare, reținerea reclamantului la fel a fost arbitrară și a avut drept scop evident de a preveni acțiuni de protest ale reclamantului, organizate tradițional de ziua procuraturii.”

Hotărârea poate fi accesată [aici](#).

Pentru mai multe informații, contactați:

Vadim Vieru, Director de Program, Avocat, Asociația Promo-LEX

GSM: +37368017507;

E-mail: vadim.vieru@promolex.md